

ÖSTGÖTA Correspondenten

Onsdag 16 augusti 2006

Senaste nytt på: www.corren.se

Pris 13 kr (6 kr hemburen till helårsprenumerant)

■ Fotboll ■ Resultat

SPORTEN

Fotboll A20
"Pligg" frälste ÅFF
i sista minuten

Speedway A21
Regnet stoppade inte
Piraterna men matchen

Del A: Ledare 4 · Nyheter 6 · Östergötland 8 · Sverige 10 · Världen 12 · Ekonomi 16 · Sport 20 · Kultur&Nöje 36

Nr 188 Årgång 168

NYHETER

■ "Olycksdrabbade riksväg 50 är viktig för regeringen"

Persson beredd satsa på Skepparpinan

En säkrare riksväg 50 är en angelägenhet också för regeringen. Så det kan bli pengar till en bro över Skepparpinan i Motala snabbare än väntat. Det sa Göran Persson i går. **B6**

STATISTIK

Motala och Vadstena växer

Ett trendbrott får både Motala och Vadstena. Så kan man sammanfatta siffrorna över folkmängden vid halvårsskiftet. Båda kommunerna har vuxit. **B3**

När Lennart ...

” Jag körde motorcykel och höll på med speedway. Jag var verkligen inte kvinnlig av mig utan ville visa att jag var en karlaktarl.

blir ...

” Jag stod ensam framför spegeln i hallen och såg hur Pia kom fram. För första gången fick hon bekräftelse. Det var befriande.

Pia.

” Det är dyrt att vara fruntimmer, skrattar Pia och öppnar badrumsskåpet där krämer, ögonskuggor, rouge och läppstift trängs.

BILDER: MIA KARLSVÄRD

Sidorna A17-19

Du kan ge ett övergivet barn ett hem, en familj och utbildning.

BLI FADDER!
WWW.SOS-BARNBYAR.SE

Begränsat antal!

MONARK
Damcykel 3-vxl fr

2.995,-

KVALITETSREA!
Prispressat höstsortiment

Nellborgs
Cykel

BikePartner

www.nellborgs.se

Nya Tanneforsv 96 • Tel 013-14 10 03

I dag mår Lennart Widahr bra. Men det har inte alltid varit så. Fram tills för några år sedan bar han på en stor, mörk **hemlighet**. Inte ens hans familj anade något. Det gjorde fasansfullt ont och tårarna rullade ofta när han satt i sin ensamhet.

I dag tar han det modiga beslutet att medverka i Corren. Han hoppas nå ut till andra som mår dåligt i det tysta.

– Transvestiter är inte bara en rolig företeelse på tv. Vi finns i verkligheten också, säger han.

FORTSÄTTNING PÅ NÄSTA SIDA

Det är inte bara en fysisk förvandling som äger rum framför badrumsspeglarna, utan också en mental. "Jag känner en inre harmoni. Det är som att pusselbitarna kommer på plats", säger Lennart, eller Pia, Widahr.

Efter sminkningen är det dags för peruken. Det var ett stort steg att köpa den första för ett par år sedan. Den var blond, men numera använder Pia en brun. "En 60-årig kärring ska väl inte se ut som en 17-åring!", säger hon.

Numera hänger kläderna i garderoben istället för att vara undagömda i något skrymsle. Den röda klänningen tillhör Lennarts 93-åriga mor. Som Pia har sonen blivit duktig på att sy och ska hjälpa till med en knapp.

Vilka skor blir bäst? ansträngning.

Högklackade kräver lite

Det var framför den här spegeln i hallen på nedre plan som Pia trädde fram för första gången för sex år sedan. Lennart hade aldrig tidigare sminkat sig på det viset eller använt peruk. Det var mycket känslor den kvällen.

TRANSVESTISM

► En transvestit är en man eller kvinna som mer eller mindre ofta, helt eller delvis klär sig i det "motsatta" könets kläder och ibland även vill identifiera sig med det motsatta könet för att må bra.

► Transvestism har ingenting med sexuell läggning att göra. De flesta är heterosexuella, medan andra, liksom befolkningen i övrigt, är bisexuella eller homosexuella.

► Transvestiter är genomgående tillfreds med sitt biologiska kön och har inte för avsikt att på kirurgisk väg ändra detta. Det förekommer dock att vissa använder sig av permanent hårborttagning, mildare hormoner etc. för att till viss del harmoniera kroppen med sinnet.

► De flesta upplever redan vid 5-6 års ålder en stark känsla av att ha något både kvinnligt och manligt inom sig. Vanligtvis blir transvestismen livslång.

► Ingen vet hur vanligt det är, men transvestism förekommer i historien inom alla kulturer. Man uppskattar att allt från en till sex procent av befolkningen är transvestiter.

► För mer information: besök Transvestitföreningen FPE-S på www.fpes.se eller ring på telefon 08-604 13 93.

"Sedan Pia har fått komma fram har Lennart börjat växa"

Lennart Widahr är nervös inför Correns besök. Han har legat och grubblat i sin säng på andra våningen i den stora trävillan längs med landsvägen i Tjällmo de senaste nätterna. Vad kommer reportrarna att fråga? Vad vill han säga? Hur kommer det att kännas? Är det rätt att medverka i tidningen?

Han är 61 år och har gömt halva sin personlighet under ett helt liv. Han har skämts, förnekat, ljugit, gråtit. Sett döden som enda utväg ibland. Och gråtit ännu mer.

– Så länge jag kan minnas har detta hängt som ett ok över mina axlar. Hade det funnits en on/off-knapp hade jag tidigare tryckt bort den här delen av mig själv direkt, säger han.

Med två äktenskap bakom sig och tre sedan länge utflugna barn bestämde han sig för ett par år sedan för att berätta för sin familj. Allt för många smärtsamma upplevelser hade lärt honom att oket aldrig skulle försvinna. För att fortsätta leva var han tvungen att låra sig att bära det.

Med hjärtat i halsgropen ringde han sin då 90-åriga mor för att säga det han burit på så länge. Att känslan han hade fått redan som femåring, när han i smyg hade tagit på sig hennes silkesnattlinne medan hon var ute och handlade, aldrig hade försvunnit, utan följt honom in i vuxenlivet och bara blivit starkare.

– Jagväntade mig ett totalt avståndstagande, men hon sa istället: "Var det bara detta? Var det inte värre än så här?", säger han.

Sprang i mammas garderober
Men vi ska först backa bandet. Till speedway, motorcyklar, vägarbete och svetsning. Och börja från början. Lennart utbildade sig enligt dåvarande förväntningar till metallarbetare, byggnadsarbetare och vägarbetare på gymnasiet, yrken som han haft sedan dess. I sina försök att trycka bort den oönskade personligheten som hela tiden ville komma fram, förstärkte han sin manlighet.

– Jag körde motorcykel och höll på

hade hunnit börja första klass.

Hemligheten var välbevarad och ingen anade någonting. Inte familjen. Inte kompisarna i skolan. Han intresserade sig för flickor och blev förälskad, precis som andra killar. Skillnaden var att han i det tysta avundsjukt såg på när tjejerna sminkade sig och tog på sig sina vackra, färggranna kläder.

Försökte vara macho

Tonåren och puberteten var jobbigast. – Jag visste inte alls vem jag var. Jag var fullständigt övertygad om att det inte fanns någon annan i hela världen som var lika tokig som jag, säger han.

Lennart utbildade sig enligt dåvarande förväntningar till metallarbetare, byggnadsarbetare och vägarbetare på gymnasiet, yrken som han haft sedan dess. I sina försök att trycka bort den oönskade personligheten som hela tiden ville komma fram, förstärkte han sin manlighet.

– Jag körde motorcykel och höll på

med speedway. Jag var verkligen inte kvinnlig av mig utan ville visa att jag var en karlaktig, säger han.

Han gifte sig med sin första fru när han var 22 år gammal. Hon blev den första som fick veta hemligheten och som han kunde prata med, även om omgivningen var ovetande. Det andra äktenskapet, tio år senare, var kantat av desto fler lögnar.

Han handlade kvinnokläder under förespeglingen att de var presenter. Såg på medan expediten slog in dem i presentpapper och snöre. När han kom hem gömde han kläderna på de mest osannolika ställen, som i trossbottnar och i gamla reservdäck i garaget.

Livrädd att bli upptäckt

När han var ensam hemma tog han på sig dem. Och mädde bra. Samtidigt som rädslan för att bli upptäckt fyllde varje cell i kroppen.

– Jag var livrädd. Jag tittade jämt ut genom fönstren och så fort jag hörde en bil rusade jag upp för trappan och

slängde på mig byxor och skjorta för första gången. Jag kunde ha brutit både armar och ben så som jag sprang, säger han.

Efteråt infann ångesten i vanlig ordning. Han lovade sig själv att det han gjort aldrig, aldrig mer skulle ske.

Han slängde kläderna i sopnedkastet. Brände dem på bål i trädgården. Gjorde allt för att mördra sin kvinnliga sida, denna "andra halvan" av sin personlighet.

Grät mycket

Minnena väcker starka känslor under intervjun. Lennart får tårar i ögonen där vi sitter i det stora ljusa köket.

– Det går inte att beskriva i ord hur det känns när du försöker ta död på dig själv. Att se dig själv brinna. Oj, vad mycket jag grät. Jag har varit en halv person hela mitt liv. Jag har ljugit och jag har bedragit människor i min närhet, säger han.

Han vill inte prata mer om sitt andra äktenskap, utan berättar istället om tiden efter, när han för sex år se-

dan sminkade sig på riktigt för första gången.

– Jag stod ensam framför spegeln i hallen och såg hur Pia kom fram. Hon hade ju funnits där hela tiden, men för första gången blev hon visuell. För första gången fick hon bekräftelse. Det var befriande.

Under de första åren var separationsångesten stor när Pia skulle bli Lennart igen.

– Jag kunde vanka fram och tillbaka i huset till klockan två på nätterna för att jag inte ville ta bort sminket och peruken. Lennart hade ju fått så mycket under alla år, han hade ju redan fått leva. Nu var det Pias tur.

Att hans kvinnliga sida fick heta just Pia beror på en ungdomskärlek som Lennart var mycket förtjust i. Därför tog han hennes namn.

Lennart och Pia har smält ihop

I dag har gränserna mellan Lennart och Pia suddats ut. Separationsångesten är som bortblåst.

– Sedan Pia har fått komma fram har

"Det är dyrt att vara fruntimmer!"

även Lennart börjat växa. Jag har blivit lugnare och säkrare på mig själv. Kroppen och psyket är mer i samklang. Jag vill inte byta kön, men jag skulle inte ha något emot att vara Pia hela tiden. Kvinnor har lättare att visa känslor, det får du inte göra som man. Och så har du mycket större möjligheter att uttrycka dig själv med hjälp av kläder.

Vi får följa med Lennart upp för trappan till badrummet, där han sminkar om sig till Pia. Efter att han tagit på sig bh:n och stoppat i "silikonbomberna" tar han på sig sminkglasögonen för att kunna se ordentligt.

– Det är dyrt att vara fruntimmer! skrattar han och öppnar badrumsskåpet där krämer, ögonskuggor, rouge och läppstift trängs.

Har vant sig vid blickarna

Sakta försvinner skäggväxten, ögonen lyfts fram, ögonbrynen och kindbenen förstärks – och Pia träder fram.

Numera är han Pia så ofta han kan. Även om sminkningen vanligtvis utblir hemma i huset, består vardags-

klädseln av jeanskjol och blus. Och armband, halsband och örhängen.

Numera handlar Pia själv sina kläder. De nyfikna blickarna på stan och i affärerna var obehagliga i början, men nu har Pia inget emot dem.

– På ett sätt är det roligt. Tittar de på mig, då finns jag ju, säger hon.

Se mer på

Corren
mera

Charlotte Pehrson
Reporter
013-28 00 00
charlotte.pehrson@corren.se

Mia Karlsvärd
Fotograf
0142-36 96 13
mia.karlsvard@corren.se

